

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

Reagan govoril o mednarodni teroristični mreži na državni ravni — Pet držav imenovanih, aktivno jih podpira Sovjetska zveza — Ostre reakcije

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je predsednik Ronald Reagan govoril na zborovanju ameriških odvetnikov in trdil, da je zvezna vlada zbrala zanesljive podatke, ki jasno pričajo o mednarodni teroristični mreži na državni ravni. Reagan je imenoval Iran, Libijo, Severno Korejo, Kubo in Nikaragvo za države, ki sodelujejo v tej mreži. Namen teroristične mreže je pospeševati napade na ZDA in ameriške zaveznike. V ozadju mreže pa stoji Sovjetska zveza, je dodal predsednik. Te »teroristične države« vodijo vojno zoper ameriško vlado in ljudstvo. Mednarodno pravo pa daje pravico napadeni državi, da se brani in ZDA ne bodo mirno trpele takih napadov. O voditeljih omenjenih 5 držav je Reagan dejal, da gre za najbolj podlo skupino zločincev in ničvrednežev vse od nacistične Nemčije.

Kar je presenetilo nekatere Reaganove poslušalce, je bilo, da ni v seznam tako imenovanih terorističnih držav vključil tudi Sirijo in Južni Jemen. Čeprav Reagan zelo želi osebno srečanje s sovjetskim voditeljem Mihailom Gorbačovom, do katerega bo prišlo v Švici novembra letos, ni bil nič zadržan do ZSSR, ko je trdil, da Sovjeti podpirajo vse omenjene teroristične države.

Najbolj oster odgovor Reaganovemu govoru je podal kubanski samoderžec Fidel Castro, ki je rekel, da so prav ZDA »teroristično« državo, ne pa Kuba. Nikaragveški zunanji minister Miguel D'Escoto je tudi močno kritiziral Reagana. Še vedno so sandinistični voditelji Nikaragve v skrbeh, da bodo ZDA vojaško napadle to državo.

ZDA napovedale bojkot Bejrutskega letališča — Libanonska in razne arabske vlade govorijo o protiukrepih — Pogajanja o premirju med libanonskimi muslimanskimi skupinami

WASHINGTON, D.C. — Pretekli teden je bilo izpuščenih vseh ameriških talcev, ki so jih bili ugrabili skupaj s TWA letalom libanonski muslimanski teroristi. Po vrnitvi osvobojenih talcev v ZDA je Reaganova administracija napovedala vrsto gospodarskih ukrepov zoper Libanon. Ameriška potniška letala naj bi ne pristajale več na bejrutskem letališču, libanonska letala pa ne bi smele pristajati na ameriških letališčih. ZDA so tudi prosile zaveznike v Evropi in drugod za podporo v teh ukrepih, vendar doslej ni bilo veliko odziva. Le angleška premierka Margaret Thatcher je dejala, da podpira ameriške ukrepe. Libanonska vlada je bila ogoročena nad ukrepi in sedaj poziva arabske države, naj skupno bojkotirajo ZDA.

V Siriji so se včeraj zbrali voditelji raznih muslimanskih skupin v Libanonu. Namen tega nenavadnega srečanja pod sirijskim sponzorstvom je doseči nekakšno premirje med temi močno sprtimi skupinami. V zadnjem tednu je bilo več srditih spopadov, predvsem v okolici severnega mesta Tripolija.

OPEC države še vedno zelo neenotne glede cene nafte

DUNAJ, Avstrija — Včeraj se je končal sestanek OPEC držav. Članice OPEC so zaskrbljene zaradi stalnega upadanja cene nafte, ki sedaj stane na prostem trgu od 26 do 27 dolarjev. OPEC države so skušale doseči dogovor za omejitev količine nafte, ki jo pošiljajo na svetovni trg, a brez uspeha. Zaradi nesoglasja bo nafta postajala v naslednjih dveh ali treh letih cenejša, pravijo poznavalci naftne industrije. Nekateri celo pričakujejo, da se bo cena na sod nafte znižala na 20 dolarjev, drugi pa govorijo o \$18 na sod. Pred leti je stal sod OPEC nafte kar \$34 na sod. Najbolj prizadeta trenutno je Saudska Arabija, nižja cena nafte pa je ugodna za industrijsko razvite države, predvsem ZDA in Japonsko.

Pomembne spremembe v najvišjem sovjetskem vodstvu — Andrej Gromiko postal predsednik ZSSR, novi zunanji minister pa je Eduard Ševardnadze

MOSKVA, ZSSR — Pretekli teden je prišlo do pomembnih sprememb v najvišjem sovjetskem partijskem in državnem vodstvu. Opazovalci sovjetskih političnih razmer menijo, da spremembe pričajo o presenetljivo hitri utrditvi položaja Mihaila S. Gorbačova. Seja centralnega komiteja je namreč razrešila člana politbiroja Grigorija Romanova, ki je bil baje tekmoval z Gorbačovom za najvišje partijsko mesto. Vrhovni sovet, sovjetski parlament, je pa na predlog Gorbačova imenoval dolgoletnega zunanjega ministra, 76-letnega Andreja A. Gromika, za novega predsednika ZSSR. Novi zunanji minister je pa 57-letni Georgijec Eduard Ševardnadze, ki je splošno smatran za izredno sposobnega, vendar brez izkušnje na področju zunanje politike. Včeraj je dejal Ševardnadze, da bo iskal boljše odnose z zahodnimi državami.

Novi grobovi

Pauline Janc

V nedeljo, 7. julija, je umrla 91 let stara Pauline Janc, rojena Crtalic, vdova po Jacobu, mati Franka, Josepha in Josephine Samson (vsi že pok.), stara mati Franklina, Dennisa in June Powers. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnege zavoda na E. 152. cesti v četrtek, 11. julija, v cerkev Marije Vnebovzete dop. ob 9. uri. Na mrtvaškem odru bo jutri, v sredo, pop. od 3. do 5. in zv. od 7. do 9.

Marie Koss

V soboto, 6. julija, zjutraj je v Slovenskem domu za ostarele umrla 79 let stara Marie Kos, rojena Prijatelj, vdova po l. 1982 umrlem Edwardu, mati Marilyn Lekan in Richarda A., 7-krat stara mati, sestra Johna, Olge Edgar, Daniela Praznovsky ter že pok. Laverne Praznovsky in Elle Szabo, članica SZZ št. 32. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. danes, v torek, v cerkev sv. Kristine dop. ob 9.15 in od tam na pokopališče Vernih duš. Družina priporoča darove v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele na Neff Rd.

Anton (Tony) Godec

Umrli je Anton Godec, mož Frances, roj. Vdovic, oče Davida in Timothyja, 8-krat stari oče, sin Aloysiusa in Mary (roj. Zajc) (oba že pok.), brat Jean Herdman ter že pok. Louisa, Sophie Mauer, Ann Rogel, Alice in Albie Pesek. Pogreb je bil iz Fortunovega pogrebnege zavoda včeraj, v ponedeljek, v cerkev sv. Lovrenca in od tam na Kalvarijo.

Frank Plemel

V sredo, 2. julija, je v Slovenskem domu za ostarele umrl 85 let stari Frank Plemel, prej živeč na 19612 Kildeer Ave., rojen v Mlinu na Bledu, Slovenija, od koder je prišel v Cleveland l. 1914, mož Frances, roj. Šilc, oče Emily Richardson in Florence Keith (pok.), 3-krat stari oče, 5-krat prastari oče, brat Pauline Grimes, Josepha ter že pok. Jacka, Johna, Mary Workman in Albina, mizar po poklicu. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnege zavoda na E. 152. cesti 6. julija, v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. in od tam na pokopališče Vernih duš.

John R. Janezic

Umrli je John R. Janezic, vdovec po Theresi, roj. Lausche, oče Johna, Diane T. Alto in Jamesa, 3-krat stari oče, sin Johna (pok.) in Mary Kongut (roj. Sraj), brat Mary Lou Kuzel, stric Mary Ruth. Pogreb je bil iz Fortunovega pogrebnege zavoda včeraj, v ponedeljek, v cerkev sv. Petra in Pavla in od tam na pokopališče Vernih duš.

Iz Clevelanda in okolice

Prijateljske tekme—

To soboto in nedeljo prirede St. Clair lovski klub ter lovski društvi iz Toronta in Kitchenerja prijateljske tekme na glinaste golobe na lovski farmi, 6599 Ravenna Rd. V soboto bo na razpolago stejk večerja. Pridite in se srečate s prijatelji iz Kanade!

Skupno sv. obhajilo—

Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu bo imelo skupno sv. obhajilo to nedeljo pri 8. sv. maši, takoj potem pa sestanek v cerkveni dvorani. Članstvo vabljenno.

V bolnišnici—

Rev. Louis Tomtz, priljubljeni duhovnik, ki veliko pomaga pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu, se nahaja v sobi 546, St. Vincent Charity bolnišnici. Obiski so dovoljeni. Prijaznemu in zavednemu slovenskemu duhovniku želimo skorajšnjega in popolnega okrevanja!

Zlatomašnik—

Rev. Max F. Sodja bo praznoval 50-letnico mašniškega posvečenja z zahvalno sv. mašo v nedeljo, 21. julija, ob 12. uri opoldne v cerkvi Marije Vnebovzete, 15519 Holmes Ave. Maševal bo škof A. Edward Pevec. Vabljeni ste, da se te sv. maše udeležite ter praznujete skupaj z Rev. Sodjo.

Andrew Virt

Umrli je 91 let stari Andrew Virt, mož Frances, roj. Bizzack, oče Helen Zabukovec ter že pok. Rose Weiss in Betty Marich, 8-krat stari oče, 8-krat prastari oče. Pogreb je bil 3. julija na pokopališče Vernih duš.

Pauline Leganshuk

Umrli je 89 let stara Pauline Leganshuk, rojena Lastowka, vdova po Nicholasu, mati Josepha Stanleyja, Antona, Alberta in Mika, 6-krat stara mati, 5-krat prastara mati. Pogreb je bil iz Zak pogrebnege zavoda na 6016 St. Clair Ave. v torek, 2. julija, v cerkev sv. Andreja in od tam na Kalvarijo.

Louise Cinkole

Umrli je 88 let stara Louise Cinkole, rojena Smerdel, vdova po Antonu, mati Edwarda (pok.), Margaret L. Turk in Catherine J. Vivic, 5-krat stara mati, 2-krat prastara mati, sestra Julijane Prelec (Jug.) ter že pok. Antona, Amalije Kaluža, Ivanke Widgay, Albine Korbar, Karola, Frances Jezec, Janeza, Marije in Karoline. Pogreb je bil iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. v sredo, 3. julija, v cerkev Marije Vnebovzete in od tam na pokopališče Vernih duš.

(dalje na str. 4)

Svetovidski festival ta teden—

Ta petek se bo začel tridnevni svetovidski poletni festival. Spored festivala boste našli na str. 3 današnje AD. Pridite na festival ta petek, soboto in nedeljo!

Okreva na domu—

Sutton Joseph Girod, podpredsednik Želetovega pogrebnege zavoda, se je nahajal v Cleveland Clinic bolnišnici vse od 5. junija. Prestal je zelo težko operacijo in te dni se je vrnil domov na 6502 St. Clair Ave., kjer ga bo negovala njegova žena Antoinette. »Suttie« se iskreno zahvaljuje vsem številnim prijateljem za bodrilne kartice, cvetje, darila in molitve za časa njegove bolezni. Posebna zahvala Rev. V. Tomcu za njegov obisk v bolnišnici. Sutton Girod je med drugim član direktorija Slovenskega doma za ostarele. Želimo mu hitrega in popolnega okrevanja!

Letno kosilo—

V sredo, 17. julija, ima Kr. št. 2 PSA svoje letno kosilo in sicer v Hofbrau Hausu na E. 55. cesti. Začetek ob 1.15. Za članice ni vstopnine, za goste pa je cena kosilu \$6.50. Krožek bo počastil soproge, ki pomagajo članicam pri prodajah potic in drugih prireditvah. Ti so: Tony Kaus, John Kaušek, John Znidarsic in Sutton Girod st. Rezervacije za kosilo so potrebne. Pokličite Jo Turkman (531-3595), Marge Kaus (585-2603) ali pa Justine Girod (268-0882).

Za škofa Slomška—

V sklad škofa Slomška so od zadnjega poročila darovali: \$15 g. in ga. Anton Lavriša, \$10 ga. Viktorija Pianekci, \$6 pa g. Franc Kamin. Za darove se lepo zahvaljuje Slomškov krožek!

Kucinich za guvernerja—

Včeraj je napovedal svojo kandidaturo za guvernerja Ohia bivši clevelandski župan Dennis J. Kucinich. Njegov nasprotnik na primarnih volitvah v demokratski stranki bo sedanji guverner Richard F. Celeste. Zanimivo je, da je Celeste po izvolitvi imenoval več Kucinichevih tesnih sodelavcev za člane njegove administracije. 38-letni Kucinich je rekel, da ne bo letos kandidiral za ponovno izvolitev v clevelandski mestni svet. Politični ocenjevalci menijo, da bo Kucinicheva kandidatura povzročila velik spor v vrstah demokratske stranke.

VREME

Vroče in soparno danes z najvišjo temperaturo okoli 90° F. Oblačno jutri z možnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 80° F. V četrtek spremenljivo oblačno z možnostjo dežja in najvišjo temperaturo okoli 75° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec - Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel - Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
RT. REV. MSGR. LOUIS B. BAZNIK

NAROČNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece
Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece
Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25
Petkova AD. (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;
Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 - year; \$18.00 - 6 mos.; \$15.00 - 3 mos.

Canada:

\$42.00 - year; \$27.00 - 6 mos.; \$17.00 - 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$18.00 - year; Canada: \$22.00 - year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio
POSTMASTER: Send address change to American Home
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 52 Tuesday, July 9, 1985

O narodni spravi

II.

Zadnjič smo v izvlečkih navedli nekaj odstavkov iz časopisnega boja med najbolj prominentnimi akterji okrog vprašanja o narodni spravi med Slovenci. Problem sprave je zajel v zadnjem času obširne kroge zlasti med izobraženo mladino, ki hoče in zahteva jasnosti in resnice o tako imenovanem osvobodilnem boju, o revoluciji in posebej o pomoru protikomunističnih borcev po končanih sovražnostih. Po štiridesetletnem molku je pač že čas, da se stvari razčistijo in odpre pot do narodne sprave.

Toda, kaj naj ima človek v mislih, ko govori o narodni spravi? S. Hribar, ki je javno odprla to vprašanje, govori več ali manj o vnanih oblikah take sprave med komunistično partijo in njenimi voditelji ter narodom kot celoto, ki je globoko prizadet. Vendar o vsebini pravega akta samega, ki naj bi premostil prepad in začel celiti žgoče rane na narodnem telesu, je le malo slišati. Zato ne bo odveč lotiti se tudi tega problema in ga postaviti v pravo luč.

Pri tem nam pride v dobrodošlo pomoč globoko teološko in filozofsko razmišljanje zelo izobraženega in učenega slovenskega jezuita Vladimirja Kosa iz Tokija. V svojem novoletnem pismu uredniku »Glasa« Slovence kulturne akcije v Buenos Airesu, se med drugim obširno ukvarja tudi z definicijo pojma »sprava«. Posnel bom v naslednjem njegove misli in sklepe, da nam bo ta pereči in aktualni problem čim jasneje pred očmi, kadar koli bomo brali ali slišali o njem.

Začetno se p. Kos ukvarja z razlago pete prošnje očenaša: »Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom«, in se zamisli v takšno dejanje odpuščanja, ki se dogodi enostransko, naj krivičnež proti odpuščanju ali ne. Dolg resnično odpustiti pomeni, dolg izničiti, pravi p. Kos. Kadar človek, ki dela krivico, svojega dejanja ne obžaluje, se v volji z njim istoveti, česar pa s svojim odpuščanjem jaz ne morem izničiti — človekova volja je najgloblja resničnost tako dobrega kot zlega dejanja —, je enostransko odpuščanje brezuspešno in bi bilo navzkriž z enim izmed osnovnih nauk Božje besede.

Zagovarjanje enostranskega odpuščanja, češ, pozabimo medvojne in povojne dogodke bratomornega klanja in sezimo v bratski edinosti v roke naslednikom komunistične revolucije, je temeljito zmotno. Kot da bi zagovorniki take »sprave« sami slutili zmoto, skušajo svoj mirovni predlog omiliti z izgovorom, da sta obe strani zakrivila krivice, ki si leže v ravnotežju. Vsak govor o krivici predpostavlja določen kriterij dobrega in zlega, ki nam šele sodbo omogoča. Domobranci in drugi protikomunisti so se čutili vezane po načelih krščanske etike, ki vsebuje splošnočloveške pravice, prilagodljive vsakemu zgodovinskemu položaju. Vsaka komunistična partija pa priznava le en marksistično-leninistični kriterij dobrega in zlega. KPS je v revoluciji po tem kriteriju uporabljala popolnoma nesprejemljiva sredstva, kot prevaro z monopolizacijo oboroženega odpora,

Romanje Zveze oltarnih društev (ZOD) iz Clevelanda v Lemont

CLEVELAND, O. - Če je človeku usojeno dolgo življenje, ima veliko globoko zasidranih sprememb v tem življenju, ki nas privede do spoznanja, da je življenje to, kar smo podedovali od svojih staršev in nadaljevali v stanu, katerega smo si sami izvolili. Končno moramo pripoznati, da nas je v vseh letih vodila božja Previdnost in nam kazala pot, ki vodi k Njej, ki je naša pomoč v težavah. Njeno ljubeče srce je bilo vedno pripravljeno nas sprejeti in pomagati.

Kakor vsako leto, tako nas tudi v tem letu Marija Pomagaj prisrčno vabi na romanje Zveze oltarnih društev, ki bo 10. in 11. avgusta 1985 na slovensko Brezje v Lemontu. Precej romaric se je že javilo, druge pa odlašajo in čakajo, kaj jim bo prinesel mesec avgust. Vendar moram do 20. julija zagotovo vedeti, ali greste tudi vi z nami, zato vas prošim, ne delajte mi nepotrebnih sitnosti. Avtobusno podjetje namreč zahteva svoj denar že vnaprej.

\$76.00 res ni velika vsota za vožnjo, prenočišče in hrano, saj so nam častiti patri v vseh ozirih zelo naklonjeni in nam pomagajo, kjer pač morejo. Pokažimo, da smo res častilke Presv. Evharistije in Brezmadežnega Srca Marijinega. Darujmo to romanje naši nebeški Materi za spreobrnjenje nevernikov, ki prizadenejo toliko nesreč in trpljenja nedolžnim ljudem.

Veseli me, da Oltarna družva tako napredujejo. Pri Sv. Kristini so imele sprejem 31 novih članic. Vsa čast njim! To je dobro znamenje, da so

se tudi mlajše navdušile in so s tem pokazale, da želijo nadaljevati to, kar so se njih dobre matere ustanovile. Tudi pri drugih farah je isto navdušenje.

Zveza Oltarnih društev je in ostane močna, saj jo je njen ustanovitelj in duhovni vodja č.g. Julij Slapšak podpiral s svojo molitvijo in trpljenjem. Z njegovo smrtjo smo izgubile zvestega vodnika. Bog ga je hotel imeti, naj mu da večno plačilo za njegovo neumorno delovanje med nami. Kadar sem s g. Slapšakom govorila, je vedno ponavljal: »Ostanite močne, ne dajte se prevarati, ohranite ljubezen do Jezusa v Presv. Rešnjem Telesu, in do božje Matere Marije!«

V zadnjem času smo imele tudi tri zlastomašnike in sicer msgr. Louis B. Baznik, nekdanji duhovni vodja Oltarnega društva pri Sv. Vidu, Rev. Joseph Celesnik, od Sv. Kristine, v nedeljo, 21. julija, pa bo Rev. Maks Sodja, sedaj s Floride, nekdanji kaplan pri Sv. Vidu in Mariji Vnebovzeti, obhajal svoj zlati jubilej pri sv. maši ob 12. uri popoldne in sicer pri Mariji Vnebovzeti. Članice, zapomnite se ta dan in pridite k sv. maši in na slavljenje. Naj dodam, da je veliko naših članic letos tudi obhajalo zlati jubilej. V imenu Zveze Oltarnih društev se Vam vsem skupaj prav iskreno čestitam in Vam želim obilo božjega blagoslova v nadaljnjih letih življenja.

Romarice, ki želite iti na naše romanje, javite se pri pri Mary Gerl (od sv. Kristine), pri Rose Bavec (od Marije Vnebovzete), pri Amaliji

Košnik in Mary Marinko (od sv. Vida in drugih fara).

Točno ob 7. uri zjutraj v soboto, 10. avgusta, se skupno z dvema avtobusima odpeljemo proti Lemontu, kjer nas naša Marija Pomagaj čaka s svojim sinom Jezusom.

Na svidenje torej 10. in 11. avgusta! V ponedeljek, 12. avgusta, okoli 5. ali 6. ure zjutraj pa se bomo zdrave in vesele vrstile domov.

Mary Marinko
z romarsko družino

BELA KNJIGA

TABOR DSPB sporoča, da je *Bela knjiga*, ki je nedavno izšla in vsebuje nad 13.000 imen slovenskih žrtv komunistične revolucije, sedaj v prodaji. Cena knjigi je \$10. Kdor jo pa želi po pošti, naj doda še \$1.50 za poštnino. Pokličite po telefonu ali pišite sledečim poverjenikom:

MILAN ZAJEC,
15613 Holmes Ave.,
Cleveland, OH 44110
Tel. — 851-4961

HINKO ZUPANČIČ
6704 Schaefer Ave.,
Cleveland, OH 44103
Tel. — 431-4576

ŠTEFAN REZONJA
914 E. 216 St.,
Euclid, OH 44119
Tel. — 531-7354

Pri istih osebah lahko naročite spominske razglednice.

Cena: \$1.00 za tri komade.

Biseromašnik Jožef G O D I N A

CLEVELAND, O. - V Domu šolskih sester »Caritas« v Pliberku na Koroškem praznuje tiho in skromno svoj biseromašniški jubilej g. Jože Godina. Njegova življenjska pot je tako zanimiva, da je prav, da se ga spomnimo in mu čestitamo.

Rojen je bil 1. 1898 v Bistrici v Slovenski krajini, kjer je bila tedaj še avstroogrška država ter se je zato zelo dobro naučil madžarščine. Po maturi je vstopil v Ljubljani v Misijonsko družbo lazaristov. V mašnika je bil posvečen v Ljubljani 29. junija 1925. Potem je postal vodja misijonske tiskarne v Grobljah pri Domžalah ter urejal *Katoliške Misijone*, ki danes izhajajo v Argentini.

Leta 1938 je stopil v Ljubljansko škofijo in je kaplanoval na Jesenicah na Gorenjskem, kjer se je močno udeleževal tudi na socialnem in prosvetnem področju.

V začetku vojske leta 1941. je pribežal v Rim in ostal tu do 1948. Potem je odšel v ZDA ter je pastiral tako pri Sv. Vidu kakor tudi pri Mariji Vnebovzeti v Clevelandu. Ko je bil v ZDA, je tudi veliko sodeloval pri *Ameriški Domovini*. Leta 1969 pa je odšel v Pliberku, kjer opravlja službo hišnega duhovnika.

Tudi mi mu k jubileju čestitamo in mu želimo zdravja in zasluženi prijeten pokoj!

(Celovška Nedelja)

L. P.

Ha-Hec-Hi- Ho-Humor!

Skuhal ali pogrel

MECAN

POGOVOR (Nadaljevanje)

Kdor se je udeležil spominske svečanosti v cleveland-ski stolnici sv. Janeza ob priliki 40. obletnice vračanja in pokola slovenskih domobrancev, bo moral priznati, da je bila organizacija in celotna izvedba programa prvovrstna. Celo domači škof, prevzvišeni Anthony Pilla, je bil prijetno presenečen in se je kar dvakrat zahvalil udeležencem ter jim čestital, k tako veličastni izvedbi proslave. On je najbrž pričakoval par sto starejših ljudi, katerih molitev in petje v tujem jeziku bo votlo odmevalo v prostorni stolnici, nato pa se bodo razšli. Toda kakšna manifestacija vere in zvestobe!

Navedel bom nekaj najbolj zanimivih razlogov, zakaj so nekateri manjkali. Nekdo mi je rekel dan preje, da ga letos ne bo za to, ker je že čas, da se ta reč pozabi. »Če ne bi kar naprej s to rečjo prihajali na dan in jugoslovanske oblasti-ke jezili, bi tudi oni bili pripravljeni enkrat za vselej to reč pokopati.

Najbolj žalosten pa sem bil odgovora mladega moža, čigar stari oče je bil med vrnjenimi in ustreljen: »You know, Mr. Nemec, that was 40 years ago and we have to live our lives today. This thing downtown really cuts into my afternoon. We have a barbecue scheduled in our backyard, you understand...«

»I only understand that you don't understand,« sem mu odgovoril. Jaz nisem sodnik in mi še na misel ne pride, da bi kogarkoli obsojal zaradi njegovega stališča. Vem pa, kako smo se počutili pred 40 leti. Moravski ljudski pesnik in moj poznejši dobri prijatelj LIMBARSKI (Urbanija) je leta 1946 napisal za Koroško Kroniko naslednjo pesem, ki jo bom podal kar po spominu:

BEGUNEC

*Prispel sem v tujino na samo pomlad
med cvetje, čarobno duhteče.
Na divnih gredicah tam sredi livad,
zavriskal sem skoraj od sreče.*

*Med cvetke uzre se mi mlado oko,
ugajala mi je srebrna.
Ob rahlem dotiku umaknem roko,
nobena ni bila brez trna.*

*Kako si bom šopek na prsi pripel?
če nima tu vigred ga zame;
V odgovor pa vetrič je s palme zavel,
naj križ si zadanem na rame.*

»Za rojstni dan si želim tri pridne otroke!« vzklikne mama.

»Odlično! Potem nas bo šest,« v en glas zavpijejo otroci.

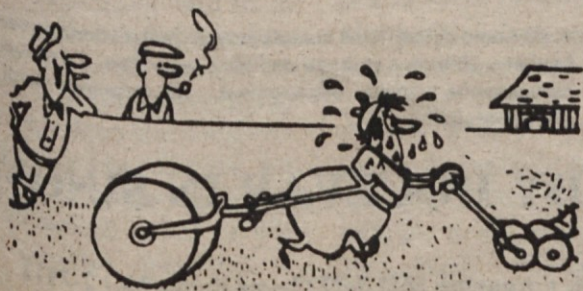
— Nehaj, no, Evgen! Tako se razburjaš, kot bi zamudila vsaj pol ure, pa sva prišla le dve minuti prepozno na postajo.

— Nikoli si ne bi mislil, da danes študij toliko stane, vzdihne oče.

— Pa še to pomisli, očka, da spadam med tiste, ki bolj malo študirajo.

Učitelj se trudi, da bi učencem razložil, kaj pomeni beseda ANARHIZEM. Ob koncu naporne ure vpraša Blaža, če pozna kakšno skupino, katere namen je, da vse podira.

»Seveda poznam. To so kegljači.«

— RADA BI SHUJŠALA...

Graduirala je...

CLEVELAND, O. - V nedeljo 16. junija je na Cleveland Marshall College of Law univerze Cleveland State graduirala za doktorja prave **Vida Pust-Hauptman**. Leta 1981 je bila graduirala *summa cum laude* na Dyke College in sicer iz »Paralegal Education«.

Uspešno je končala semester za sodno prakso pri sodnici 8. okrožnega apelacijskega sodišča Ann McManamon. Veliko pravnih izkušenj pa si je pridobila v zadnjih letih, ko je bila v službi v odvetniških pisarnah Bertsch, Fludine, Millican & O'Maley Co., L.P.A., pri Banks Baldwin Law Publishing Co. in pri odvetniku Antonu Lavrihu.

Vida je hčerka g. in ge. Milko Pust in živi s svojim možem Tonetom, ki je po poklicu mehanični inženir in trenutno zaposlen kot »general manager« pri znani slovenski firmi Sunset Industries Inc. v Willowicku, Ohio.

Prijatelji in sorodniki iskreno čestitamo novemu odvetniku in ji želimo veliko uspeha pri državnem izpitu!

Zahvala TABORA, DSPB

CLEVELAND, O. - Proslava ob 40-letnici vetrinske tragedije 15. in 16. junija na Orlovem vrhu na Slovenski pristavi je za nami. Zato Tabor DSPB čuti prijetno dolžnost, da se vsem, ki so kakorkoli pripomogli k tako lepemu uspehu, najlepše zahvali. Vsem, ki ste šivale zastave, delali in postavljali drogove, na katerih so zastave plapolale, risali in postavljali napise, pripravljali baklje, okrasili in osvetlili Orlov vrh in kapelico — res pristrčna hvala.

Častitima gospodoma msgr. L. Bazniku in č.g. F. Kosmu za daritev sv. maše, naš iskren boglonaj. Enako vsem pevcem, onim iz Collinwooda in Sv. Vida z Rudijem Knezom na čelu, Potočnikovim pevcem iz Toronta, in Sršenovim »Fantom na vasi«. Narodne noše so brez dvoma pripomogle k dnevu, »ki ga je naredil Gospod«. Hvala vam.

Preveč bi bilo imen, če bi našteali vse, ki ste sodelovali pri programu, v kuhinji, pri bari, dvorani, s tem pa doprinesli svoj delež k uspehu.

Ameriška Domovina nam je širokogrudno stala ob strani. Zato njej in uredniku naša iskrena zahvala.

Preko zračnih valov dr. Milan Pavlovič ni samo vabil na proslavo in objavljaj spored, temveč je skozi ves mesec imel prekrasne programe posvečene našim mučencem. Srčna hvala, Milan!

In končno, vsem vam, dragi prijatelji, ki ste odkoderkoli prišli v teh dneh na Orlov vrh, nadvse iskrena hvala, da smo se skupno poklonili spominu onih, ki so padli za

Boga, narod in domovino.

— Odbor

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

MISIJONSKI PIKNIK

Misijonska znamkarska akcija ali misijonski krožek v Milwaukeeju, pripravlja svoj že 15. zaporedni piknik, ki bo **28. julija** v Parku Triglava z običajnim sporedom: sv. maša ob 11. dop., kosilom in družabnim popoldnevom, srečanjem z misijonskimi prijatelji in znanci. Na sporedu bo tudi, kakor običajno, žrebanje lepih dobitkov, kakor tudi razne igre za zabavo.

Predsednica Mici Coffelt, ki je bila pred mesecem dni v bolnišnici na zdravljenju, je spet vesela in zdrava doma in pridno pripravlja ter organizira vse potrebno za veliki misijonski »praznik«.

Vedno ste radi prihiteli na ta dan v lepi Park domači kakor tudi številni naši prijatelji iz Chicaga, Lemonta, Waukegana, Racina in še od kje, vsi z namenom, da s svojo prisotnostjo moralno in tudi gmotno podpirate delo, ki je namenjeno v pomoč našim misijonarjem, kateri delajo na terenu in se žrtvujejo pomagati tistim, ki nujno pomoč rabijo.

Z zaupanjem v vašo pomoč in navzočnost, vas vse prijazno vabimo 28. julija v lepi triglavski park na prijetno srečanje!

Naj dodam še, da misijonski piknik prireja Misijonski krožek in ne društvo Triglav, kakor je bilo v AD javljeno. (Čeravno sodelujejo eni in isti ljudje.)

Toni Strmšek — Umril

Dne 21. junija, v 84. letu življenja, se je za vedno poslovil od svojih dragih in prijateljev mož krščanskih načel, bivši višji narednik jugoslovanske vojske in starosta društva Triglav, g. Toni Strmšek. Kot odločen protikomunist in član Orlov, se je po drugi svetovni vojni s tisočimi drugih podal na pot begunstva. Zapustil je domovino, ki jo je tako srčno ljubil.

Po dolгих taboriščnih letih v Italiji je našel novo domovino — Ameriko —, kjer se je stalno naselil v mestu Milwaukeeju. Našel je zaposlitev v usnjarni, kjer je delal vse do upokojitve.

Lep del svojih poletnih dni je s svojo dobro ženo Dari, večletno učiteljico in voditeljico folklorne plesne skupine Triglav, preživel v Triglavskem parku, kjer sta si uredila prijetno poletno bivališče. Njun prijeten »poročje« je bilo stalno zahajališče mnogih prijateljev na prijetno kramljanje ob kozarčku dobrega vina, s katerim je Toni vedno rad postregel, njegova žena pa prav tako s skodelico kave.

Tako je teklo življenje sredi košatih hrastov in cvetja okrog njune »vile« leto za letom naprej, dokler ni pred dvema letoma njegovo trdno zdravje načela zahrbtna bolezen, ki mu je počasi spodjedla zdravje, končno pretrgala nit

življenja. V nedeljo, 21. junija, v najlepšem času leta, se je ustavilo njegovo plemenito srce.

Zdaj ga ni več in ga več ne bo. Nihče ga ne bo več klical, nihče več obiskoval. Njemu je ta svet ugasnil. Rože okrog njegove »bajtice« rastejo naprej — rastejo njemu v spomin. Vsemogočni Vrtar ga je povabil v nebeški raj — za večno. Naj se v miru odpočije!

Ko je ležal v Jelenčevem pogrebem zavodu, smo se še enkrat vsi poslovili od njega. V sredo, 26. junija, je bila pogrebna sv. maša pri Sv. Janezu. Bral jo je župnik p. Lovrenc Grom ob asistenci rev. dr. Jožeta Goleta in Jožeta Mejača. Z ganljivimi besedami se je od njega poslovil dr. Gole, pevci, ki so med mašo lepo peli, so za slovo zapeli še »Vigred se povrne«. Nato je bil spreved na pokopališče Mt. Olivet, kjer je bil dragi Toni položen k večnemu počitku v svobodno ameriško zemljo.

Ženi Dari, sinu Karlnu in družini ter sorodnikom naše iskreno sožalje!

France Rozina

Nastopi Ansambla Lojzeta Slaka v Clevelandu

Gostovanje Slakovega ansambla organizira United Slovenian Society. Vstopnice za vse spodaj navedene nastope si lahko nabavite ali pri Tony's Polka Village na E. 185. St., tel. (216) 481-7512, ali pri trgovini Tivoli na 6419 St. Clair Ave.

31. julija — Slakov ansambel nastopa na »Starokrajsem festivalu« na E. 185. cesti. Vstopnine ni.

28. avgusta — Koncert za slovenske upokojence v SDD na Recher Ave. v Euclidu. Vstopnice po \$5 za koncert in ples.

30. avgusta — Koncert v Idora Park Ballroom, Rte. 62, Youngstown, O. Začetek ob 7. zvečer. Za ples po koncertu igra Tone Klepec orkester. Vstopnice po \$7, za otroke do 12. leta pa po \$4.

31. avgusta — »Slovenska noč s Slakom«. Večerja, koncert in ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 7. zvečer. Vstopnice po \$15, za balkon (brez večerje) po 8.30 zv. po \$7.

1. septembra — Koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 3. pop. Slakov ansambel in Jeff Pecon orkester igrata za ples po koncertu in programu. Vstopnice po \$7, za otroke do 12. leta po \$4

2. septembra — »Super Slovenian Fest« na Delavskem dnevu prazniku na ADZ letovišču, Kniffen Rd., Leroy, Ohio. Igrale bodo tudi USS godba na pihala ter razne harmonikarske skupine. Vstopnice po \$4.

Janez Rant

DOBRI LJUDJE

- Zgodba slovenske družine v ZDA -

XV. nadaljevanje

5

Tri tedne po prihodu, so odpotovali z avtom v Vermont. Bližal se je 4. julij in vročina je začela pritiskati. Ker so imeli po sobah klimatske naprave, vročine niso čutili, dokler so bili v stanovanju. Toda zunaj, na prostem, je bilo grozno in za Petra in Cathy, ki prave vročine nista nikoli poznala, nevzdržno.

Šofiral je profesor. Večkrat so se ustavili. Tožil je, da ga nobena reč bolj ne utruja kakor šofiranje. Dokler je bila živa njegova žena, sta se za volanom menjala. Hudomušno je dodal, da so bile njene partije vedno daljše kakor njegove.

»Peter, takoj jutri te bom peljal v Stowu v avtošolo, da se čimprej naučiš voziti,« je nadaljeval, »nato bomo mogli delati izlete po Vermontu, Kanadi, New Yorku. Ko boš že dober vozač, boš učil Cathy. Tudi njej bo koristilo.«

V Stowe so najprej večerjali v izredno lepi restavraciji, kupili živila za zajtrk in hiteli domov. Profesor je zahteval, da rečeta hiši v Stowe in New Yorku naš dom (our home) in nikoli vaša hiša (your house). Rada sta ga ubogala, saj sta se res povsod počutila kakor doma.

Hiša je ležala v gozdu kakih 100 metrov od glavne ceste. Bila je pritlična in imela tri spalnice, veliko dnevno sobo in kuhinjo z malo jedilnico. Pohištvo je bilo moderno. Ker je bilo že pozno, so šli spat in čiščenje odložili za naslednji dan.

Naslednji dan sta začela s Cathy čistiti stanovanje takoj po zajtrku. Toda profesor je odtrgal Petra od dela in ga peljal v avtošolo. Tam jim je naročal, da ga naučijo čimprej voziti. To so tudi storili. Čez 10 dni sta se peljala s profesorjem v Montpelier, kjer je Peter položil šoferski izpit.

Takrat se je ustalil tudi njihov dnevni red.

Profesor je zjutraj ostajal malo dalj v postelji kot običajno. Po zajtrku se je sprehodil po gozdu, nato pa študiral ali čital časopise in knjige. Po kosilu je šel v klub, igral golf ali kako drugo igro, če je bilo vreme slabo. Imel je več prijateljev, ki so tam prebili počitnice.

Kadar ni šel v klub, so delali izlete. Najrajši je šel v Burlington, kjer je študiral medicino, in v Montreal, kjer je bila doma njegova žena.

Peter in Cathy sta imela vedno delo. Če ga ni bilo, sta ga poiskala. Očistila sta hišo, nato prepleskala vse sobe in kuhinjo, okna, vrata in zadnje nje še tiste dele hiše, ki niso bili iz opeke.

Nato sta se spravila na gozd.

Neki dan je odkril Peter v gozdu precej daleč od hiše samotno klop, že vso prerastlo z zelenjem. Ko jo je čistil in rezal zelenje, je našel pod klopjo stekleničko. Pobral jo je, da jo

z dračjem, suhim listjem in drugo navlako vrže v smeti, pa je opazil, da je v steklenički kos papirja. Bila je dobro zaprta. Moral je vzeti nož, da je odstranil zamašek. Ko je razvil papir, je bral:

»Ljubi Fred! To je moje zadnje poletje v tem čudovitem kraju. Tu sva preživela mnogo lepih dni. Prosim Boga, da te čuva. Našla se bova zopet v srečnejšem življenju, ki mu ne bo konca. Ljubi te Nicole. Avg. 1948.«

Kaj naj stori? Listek je očitno napisala profesorjeva pokojna žena! Ali naj ga da profesorju in pove, kje in kako ga je našel, ali naj molči? Nehote je prodril v skrivnost njegovega življenja... List je bil napisan profesorju, nobene pravice nima ga prikrivati!

Ko se je profesor vrnil iz kluba, mu je Peter izročil listek, pokazal stekleničko in povedal, kje jo je našel. Hotel se je opravičiti, pa ga je profesor z gibom roke ustavil.

Profesor je prebral listek, ga prepognil, dal nazaj v stekleničko in oboje vtaknil v žep. Peter je videl solze v njegovih očeh in tudi njemu je bilo tako hudo, da se je obrnil, šel za hišo in jokal. Čeprav se je zavedal, da bi službe pri profesorju nikoli ne imel, če bi njegova Nicole še živela, je vendar v globini duše iskreno želel, da bi še živela.

Pri večerji je bil profesor redkobeseden in zamišljen. Tudi Peter in Cathy ga nista nadlegovala z vprašanji. Proti koncu večerje je vprašal:

»Peter, si povedal Cathy, kaj si našel v gozdu?«

Ko je Peter prikimal, je profesor nadaljeval:

»Cathy, Peter... kadar v življenju izgubita vse, celo najdražje, vama še vedno ostane nekaj, česar proti svoji volji ne moreta nikoli izgubiti, to je vera v Boga in posmrtno življenje. Moja Nicole je bila moja prva, edina in zadnja ljubezen. Jaz jo bom še videl. Ne jokaj, Cathy, pojdi k meni!«

Solze so Cathy vzele iz oči. Profesor jo je objel, pogladil po laseh in jo poljubil na lice. »Ti si odsev moje Nicole, moja pridna Cathy,« je govoril, ko jo je držal objeto, »ljubita se, kakor sva se Nicole in jaz. Peter, pojdi sem!«

Tudi Peter je jokal.

»Peter, bodi tako dober, pelji Cathy v posteljo. To je preveč zanjo, bova že sama pospravila!«

Tako so postali ena družina.

6

Peter je prijel Cathy za roko, jo objel okoli pasu in peljal v spalnico. Potem se je Peter vrnil v jedilnico. Profesor je še vedno sedel za mizo in si z desno roko podpiral glavo. Petru se je zdelo, da se je profesor zamaknil in da mu odseva iz obraza blaženi smehljaj sreče. Ni ga hotel motiti. Začel je pospravljati posodo. Profe-

sor ga je prekinil:

»Peter, imaš lepo ženo, lepo v vseh ozirih. Cathy bi mogla zaslužiti težke denarje, če bi postala model. Vem, da Cathy ne bi hotela tega nikoli storiti, postati model in razkazovati lepote svojega lica in telesa celemu svetu. Je preskromna in premehka za kaj takega. Cathy se niti ne zmeni, če se moški ozirajo za njo in jo občudujejo. Ona je vse tvoja ... z dušo in telesom. Zdi se mi, da ji včasih premalo izkazuje svojo ljubezen. Ona potrebuje mehko besedo, rahel objem, topel poljub tudi takrat, kadar nista sama. Vem, da jo ljubiš, vem pa tudi, da svoje ljubezni nočeš razkazovati. Pa se vseeno potruj! Pokaži ji tudi pred drugimi, da ti je ona vse. Cathy to potrebuje. Oprosti, da te učim. Oba imam zelo rad. Srečen sem, če sta vidva srečna. Upam, da me nisi krivo razumel!«

»Iskrena hvala, gospod profesor, storil bom, kakor mi

Poletni festival pri Sv. Vidu

Cleveland, Ohio — Letošnji poletni festival pri Sv. Vidu v Clevelandu se bo vršil v dnevih od 12. julija do 14. julija na šolskih prostorih na vogalu East 62. ceste in St. Clair Avenue. Za vsakega in za vse bo poskrbljeno za razvedrilo in domačo zabavo.

V petek, 12. julija, bo ob 7 uri zvečer nastopila češka sokolska plesna skupina; za njimi bo nastopila skupina godcev "West Side Button Box Group", ob 8.30 uri pa bo začel igrati znani slovenski "Alpine Sextet", ki bo igral do 11.30 ure.

Ob 5. ure popoldne naprej bo na razpolago večerja in sicer sarma, cena \$4 za odrasle in \$2 za otroke.

V soboto, 13. julija, bo ob 7. uri zvečer nastopila romunska plesna skupina "Romanian Sezatoarea Dance Group", za njimi bo ob 7.45 uri nastopila znana slovenska folklorna skupina "KRES", ob 8.30 uri pa bo začel igrati John Pecon orkester, ki bo igral za ples in zabavo do 12.30 ure.

V soboto bodo od 5. ure naprej za večerjo na razpolago kranjske klobase s kislim zeljem, cena \$4 za odrasle in \$2 za otroke.

V nedeljo, 14. julija, bo začetek festivala že ob 1. uri popoldne. Nastopale bodo različne skupine do 8. ure zvečer. Takrat bo začel igrati Al Markic orkester, ki bo igral do 11.30 ure, ko bo festival zaključen.

V nedeljo bodo začeli servirati za kosilo že ob 11. uri dopoldne. Na izbiro bo goveja pečenka (Roast Beef) ali kurja pečenka (Chicken). Servirali bodo do 3. ure popoldne. Cena \$5 za odrasle in \$2.50 za otroke.

Vsi in vsak ste vabljeni, da pridete na to letno farno srečanje pri Sv. Vidu. Srečali boste morda prijatelje in znance, ki jih sicer med letom ne vidite. Domač pogovor zopet ogreje stara prijateljstva.

svetujete, še enkrat hvala,« je skrušen odgovoril Peter.

(Dalje prihodnji tork)

Etnična konferenca za ostarele ljudi

Washington, D.C. — V dnevih 17. in 18. maja 1985 se je zbralo v Washingtonu okrog 150 zatopnikov različnih narodnosti v ZDA, da razpravljajo o problemih ostarelih ljudi, ki so se iz Evrope naselili v Ameriki. To konferenco je sponzorirala organizacija "The Catholic University of America's Center on Pre-Retirement and Aging in Washington, D.C."

O zaključkih te konference bo izšla posebna brošura, ki bo koristno služila vsem, ki se brigajo za ostarele ljudi iz Evrope, ki še malo razumejo angleški jezik in ne vedo, kakšne ugodnosti in pravice jim nudijo ameriški socialni zakoni.

Udeleženci so se dogovorili, da naj bi bilo več takšnih sestankov, kjer so skoncentrirane večje etnične skupine.

Brošura bo na razpolago na prošnjo. Kdor se zanima, naj piše na naslov: Pauline Mahon-Stetson, The Center of Pre-Retirement and Aging, The Catholic University of America, Washington, D.C. 20064, tel (202) 635-5483.

Novi grobovi

(nadaljevanje s 1. str.)

Veronica Potocnik

Umrla je Veronica Potocnik, rojena Koren, žena Josepha, mati Cheryl Lekan in Jeffreyja, 6-krat stara mati, sestra Rose Huff in Rudyja (pok.). Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti 3. julija, v cerkev sv. Paskala Bajlonskega. Družina priporoča darove v pokojničin spomin Holy Family Home.

Joseph Perko

Umrl je 96 let stari Joseph Perko, vdovec po Sophie, roj. Peskar, oče Josepha (pok.), Stanleyja, Edwarda in Mary

Anton M. Lavriša

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax-Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

Maple Heights Poultry and Catering

17330 Broadway

Maple Heights

Naznanjamo, da bomo odslej nudili kompletno postrežbo (catering service) za svatbe, bankete, obletnice in druge družabne prireditve. Za provorstvo postrežbo prevzamemo popolno odgovornost. Na razpologo vseh vrst perutnine. Se priporočamo:

ANDY HOCEVAR IN SINOVI

Tel: v trgovino MO 3-7733—na domu MO 2-2912

Feninmore, 11-krat stari oče, prastari oče, brat Frances Lekan, Antonie Zakrajšek ter že pok. Franka, Johna, Ludwiga, Mary Hocevar in Rose Bartol. Pogreb je bil iz Fortunovega zavoda, 5316 Fleet Ave., v petek, 5. julija, v Jennings Hall na 10204 Granger Rd., Garfield Hts. za sv. mašo, od tam pa na Kalvarijo. Družina bo hvaležna za darove v pokojnikov spomin Jennings Hallu.

MALI OGLASI

Hiše barvamo zunaj in znotraj Tapeciramo (We wallpaper). Popravljamo in delamo nove kuhinje in kopalnice. Tudi druga zidarska in mizarska dela.

Lastnik TONY KRISTAVNIK
Pokličite 831-6430
ali 423-4444 zvečer (X)

For Sale

2 houses, one at 1100 E. 63 St., and one at 6214 Glass Ave. Come bet. 5 & 7 p.m. (49-52)

House for Sale

Groveswood area. By Owner. Move-in cond. 3 bdrm colonial. 2 1/2 baths. 2 car garage. 481-8659. (52-53)

Live-in companion needed for elderly woman, in exchange for room & board & other details. Call 449-5032 or 261-5697. (52-57)

House for Sale, Bonna Ave. 4 bdrms. Alum. sided. Appliances negotiable. Move-in cond. \$35,000. Call for appt. 391-2174. (52-55)

Needed

Slovenian Live-in Companion For elderly woman. Room and board and salary. 731-8525. (52-53)

For Sale by Owner

910 E. 237 St. & Tracy, Euclid. July 8 to 12 by appt. only. Call 731-5346. Open house Sat., July 13 — 11 a.m. to 5 p.m.

HOUSE FOR SALE

8 room house. One block from St. Vitus school \$21,900. Call 951-7544. (40-59)

Kanadska Domovina

Ob 40-letnici vetrinjske tragedije

(Govor Staneta Pleško na spominski proslavi ob 40. obletnici vetrinjske tragedije, ki se je vršila 15. junija na Slovenski pristavi v Genevi, Ohio.)

V čast mi je, da smem govoriti prav za 40-letnico naše narodne tragedije. Večkrat sem bil že tu, a letošnja proslava ima še poseben pomen. Štirideset let je v življenju naroda dolga doba, še daljša so ta leta za tiste, ki se trudimo ohraniti vsebino in resnico tistih krvavih dni. Vsak dan je imel svojo bolečino, svojo žalost, tudi kri... morda prav malo skritega upanja za tiste, ki se nismo nikoli podali... le sonca za prodane bataljone takrat ni bilo.

Včeraj je bilo 40 let, odkar smo sestradani, pretepeni in opljuvani hodili zadnji marš od Škofje Loke do Št. Vida in bili pahnjeni v kot vrta, ker v Zavodih za nas ni bilo več prostora. Zvedel sem, da je bilo tisti dan v poslopju natrpanih 16 tisoč ljudi: domobrancev, starcev, žena in otrok, vsi »zločinci in izdajalci lastnega naroda«.

Danes je poteklo 40 let, kar mi je Franc Rigler tam na vrtu zaupal, da je tu strašno in da je od več kot dva tisoč domobrancev 1. transporta, ki so pred enim tednom prišli sem iz Loke, verjetno ostal sam ali morda dva, vse druge so že odpeljali v Kočevje »na delo«. Videl sem tudi, da je bila košata lipa zjutraj brez listja, ker so ga ponoče pojedli jetniki. Koliko je bilo pa pretepanja, groženj, strahu in trpljenja — to se opisati ne da. To je samo bežen spomin na tiste, ki smo bili tako srečni, da smo ostali zunaj in imeli vsaj zrak. Stokrat hujše je bilo po sobah, ne samo v Št. Vidu, ampak po celi Sloveniji, ki je bila spremenjena v eno samo veliko taborišče brezpravnih ljudi.

To je bil res tisti veliki čas, katerega je napovedoval pokojni škof Jeglič. Ta čas je zahteval velike ljudi, ti veliki značaji so bili naši mučeni bratje — domobranci in drugi, ki so z njimi trpeli in umirali za idejo miru in svobode. Pravzaprav ni čas naredil naše brate velike; ne, oni so s svojo zvestobo Bogu in narodu do konca naredili tisti čas velik.

Dostikrat premišlujem tiste dni, vidim ljudi, ki so takrat živeli, trpeli in umirali, ter vse to, ljudi in čas primerjam z nami 40 let pozneje. In me je strah, ne mrtvih, ampak nas, živih. Mnogi kot slepci drvimo s svetom pa ne vemo, kam gremo in ne pomislimo na konec.

Vedno manj imamo časa, da bi vsaj včasih pogledali nazaj in se kaj naučili iz značajev tistih, ki so vse dali za lepšo bodočnost preživelih. Poznali so laž komunizma, zato so se uprli, vedeli so tudi, za kaj so umirali. Ko so bili do smrti izmučeni, niso vračali sovraštva, ampak so vdano sprejemali žrtev, ki jim je bila določena. Ko so jih dolžili izdajstva in zločinov, so molčali in tudi te krivične obsodbe sprejemali v spravo za vse, kar v našem

narodu ni bilo prav.

Mladi smo takrat mislili, da je bilo vse prav in lepo, imponiralo nam je, ko so nas imeli za Marijin narod, pa je vendarle bilo tudi veliko senc in trnja, bilo pa je prikrito. Večina naroda ni vedela za razlike in trenja med našimi ljudmi, zato so znali biti edini v borbi in žrtvovanju; saj se še spomnimo na besede iz zadnjega transporta: kamor so šli drugi, tja gremo tudi mi! Prepričan sem, da je takrat neka nevidna moč od zgoraj vse nagnila k spoznanju, da mora biti njihova žrtev popolna, zato se smrti niso bali, ampak v tistem pričakovanju odpustili vsem in vse, tudi tisti zadnji strel in smrtno rano.

Res, veliki časi so zahtevali velike ljudi, dobili pa so jih v slovenskih domobrancih. Večina od njih so bili preprosti in tako predani veliki borbi za narodni obstanek, da tudi po izdaji niso mogli razumeti zločinske igre, katere žrtev so bili. Jasno so vedeli, da gredo v smrt, a želeli so samo to, da bi kdo povedal narodu in svetu, kaj se je z njimi zgodilo. Upam, da je tistih nekaj, ki nismo bili vredni, da gremo do konca, ali pa smo bili izbrani kot posebne priče tistih dni, dobro izpolnili svojo dolžnost do mrtvih soborcev.

Slovenski narod ve, da so bili domobranci junaki, kakršnih prej v vsej svoji zgodovini ni imel in jih slovenska mati najbrž ne bo rodila nikoli več. Ko je škof Rožman zvedel za ta krvavi obračun, je v veliki duševni bolečini zaklical: »Zdaj se za slovenski narod ne bojim več, ko ima toliko mučencev!«

Od tistih dni so odšla v večnost že štiri desetletja. Rdeči oblastniki so prepričani, da bo revolucija šla v zgodovino, kot jo oni uče, narod pa bo počasi pozabil na vse, kar so mu pripravili pod krinko OF. Uračunali so se, ker večni Gospodar ni dopustil, da bi bile tolike žrtve pahnjene v prepade in bile za vselej pozabljene.

V partiji so se pokazale razpoke, ker teža zločinov je bila prevelika. Prvi se je oglasil Kocbek, ki je v strahu spregovoril o Kočevskem Rogu, toda spregovoril je. Pozval je k narodni spravi in nakazal tudi pot, rekoč: »Prvo dejanje narodne sprave je priznanje te

26. Slovenski dan

Kakor pretekla leta, bo tudi letos Slovenski dan zadnjo nedeljo v juliju oziroma 28. julija. Posvečen bo slovenski mladini, ker je letošnje leto, leto mladine. Slovensko-kanadski svet že pripravlja program in vse potrebno, da bo uspeh 26. Slovenskega dneva zagotovljen.

— O.M.

krivde, te naše velike krivde!«

Kaj je dosegel? Razdražil je partijo, da je še bolj zavpila o »zločincih«, med nas pa poslala svoje plačance, ki še danes širijo vabo o pozabljenju. Toda kamen obračuna je bil sprožen in ga ne bo ustavil ves aparat partije, ker narod zahteva zgodovinsko resnico o revoluciji.

Zadnje leto jih je vedno več (nič zato, če imajo partijske karte), ki vidijo moralni, socialni, gospodarski in politični polom »novega reda«, čutijo praznino, ki posameznike in ves narod peha na rob obupa, zato iščejo pot iz te dileme. In vsi so prepričani, da je bodočnost naroda samo v narodni spravi. Narodna sprava pa ni v iskanju krivcev v drugem idejnem taboru, ampak v priznanju lastnih zločinov, postavitve spomenika vsem žrtvam, tudi domobrancem, množična grobišča pa naj postanejo sveti kraji, kamor bo narod romal in se spominjal pomorjenih. To je velika obsodba partije, še toliko bolj usodna, ker so te besede iz naše bele Ljubljane.

Brez dvoma smo pred velikimi pretresi, kajti narod znova zahteva pravico do življenja, hoče zvedeti vso resnico in že zahteva kazen za veliko krivdo partije. Mi k temu dodajamo samo tole: Hočemo narodno spravo, a ta mora sloveti na priznanju zločinov in kesanju. Brez teh dveh prvin sprave biti ne more.

Kaj pa bomo ob vsem tem storili mi, da bomo vredni dogodkov, ki se bližajo? Le pogledjmo okoli sebe. Veliko nas je še, jutri se nas bo zbralo še več. Naša mladina se čuti slovensko, v njej je še volja živeti za višje ideale, po naših družinah se še moli in Bog nam ni prazna beseda! Kjer so pa te svetinje, tam je luč, ki sveti v bodočnost. Pramen te luči je v Clevelandu, tudi v Torontu še gori, še svetlejši je v Argentini.

Vse te lučke, ali pa naj bodo samo iskre po krajih, kjer žive naše ljudje, bodo nekoč zagoarele v mogočen kres slovenstva, tistega slovenskega rodu, ki ga doma uničujejo in ubijajo, a noče umreti. Rešili ga bomo, če bomo to hoteli. Reševati naš rod pa ni dolžnost samo tistih, ki smo šli skozi

(dalje na str. 6)

Otmar Mauser

BOGASTVO

V čem je bogastvo?

Bogastvo je srce, ki pozna ljubezen:

Ljubezen do Boga,
ljubezen do matere, bratov in sestrá,
ljubezen do žene ali možá,
ljubezen do domovine,
ljubezen do sočloveka,
ustvarjenega po božji podobi...

Ljubezen je neločljivi del naše biti,
ki nas dela ljudi in božje otroke.

Ob tem spoznanju vse naše zemske pridobitve
ostanejo brez vrednosti
v očeh Večnega Sodnika,
ki bo ob naši smrti sodil naša dejanja.

— ŠE O NARODNI SPRAVI —

TORONTO, Ont. — Mislim, da je g. dr. Anton Štukelj v svojem govoru, ki ga je imel na spominski svečanosti v Torontu, dokaj jasno razčlenil pogoje, pod katerimi je možna narodna sprava. Za zločinski režim v domovini so ti pogoji gotovo prezahtevni, četudi temeljijo ne samo na krščanski morali, temveč tudi na mednarodnih zakonih o človeških pravicah, ter na ženevski pogodbi glede vojnih ujetnikov.

Kakor je danes že celemu svetu znano, so komunisti v Sloveniji brez vsakih sodnih postopkov pobili preko 12.000 slovenskih vojnih ujetnikov, katere so Angleži razorožene vrnili s Koroške s prevaro, da gredo v Italijo. Posledice te hinavske prodaje so danes znane, kakor tudi so znani zločini komunistov, ki so jih izvršili nad temi vrnjenimi protikomunističnimi borci.

Z velikim zanimanjem sem bral uvodni članek urednika AD od 14. junija 1985 pod naslovom: »Kakšna „narodna sprava“?«

V svojem članku tudi on razčlenjuje isto temo in težave, ki nastanejo, ko pričnemo pisati in govoriti o vsebini te narodne sprave. Mislim, da je g. Sušel eden redkih tistih, ki je doumel kompliciteto tega vprašanja, od katerega ne zavisijo zgolj naša ideološka in politična emigracija, pač pa bodočnost celotnega slovenskega naroda.

Komunisti doma stojijo na stališču, da smo vsi mi, ki smo se uprli komunistični revoluciji, narodni izdajalci, in kot taki zaslužimo samo smrt. Monopol, ki ga je komunistična partija izvojevala z Dolomitsko izjavo v OF, je dokument, ki bo komunistično partijo končno pokopal. Ne samo, da so se s tem odpovedali demokraciji (o tej so neprestano govorili), pač pa so s svojimi dejanji odkrili staliniistične metode, katere so mnogi dobroverni in patriotični Slovenci prepozno spoznali.

Kaj je sledilo? Umori zavednih in krščanskih Slovencev,

nasprotnikov brezboštva in marksizma; uničenje celotnih družin in nepopisljivega terorja. Zato danes pomilujem Edija Kocbeka, Mikuža, Vidmarja in druge, ki so v OF videli »vstajenje« slovenskega naroda v »novo dobo«, ki naj bi prinesla slovenskemu narodu dolgo iskano svobodo in vsepobno narodno izživljanje.

Dosegli so ravno nasprotno. Oni so bili tisti, ki so narod prodali tuji ideologiji, ki je bila v nasprotju s slovenskimi krščanskimi tradicijami in načeli. Iz slovenskega naroda, ki je sprejel krščansko vero pred več kot 1000 leti, bi radi napravili ateiste, ljudi, ki naj bi verovali v dialektični materializem Marksa, Lenina in Stalina, katerim je bila narodnost deseta briga, in česar so se naši slovenski komunisti naučili v Moskvi. Že večkrat sem citiral zdaj že pokojnega Edvarda Kardelja, ki je v enem od svojih govorov dejal: »Če ostane samo 5 Slovencev, in ti komunisti, je zmaga naša!«

Ko govorimo o narodni spravi, ali so naše zahteve in pogoji res tako zahtevni, da jih oblastniki doma ne bi mogli sprejeti vsaj v pretres in v trezno razmišljanje? Če se jim gre za slovenski narod, kakor so trdili in še danes trdijo, potem ne vidim nobene zapreke, zakaj bi bilo nemogoče priti do pametnega in za slovenski narod nujnega zaključka: Slovenci bomo kot narod obstali, če bomo v prvi vrsti služili slovenskim interesom in ostali zvesti naši zgodovini.

Trenutno ne izgleda, da bi do kakšne narodne sprave prišlo. Ker sem po naravi optimist, trdno verujem, da se bo doma vzdignilo ljudstvo; ne sicer s krvavo revolucijo, pač pa z utemeljenimi dokazi, da se komunizem ne bori za dobrobit slovenskega naroda, ki je v svoji zgodovini doprinesel nešteto žrtv, da bi svobodno živel in si bil svoj gospodar, temveč v svojih težnjah po oblasti komunistična partija

(dalje na str. 6)

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

JULIJ

12., 13. in 14. — Poletni festival pri Sv. Vidu.

17. — Euclidski upokojenski klub priredi piknik na SNPJ farmi na Heath Rd., Kirtland.

21. — Misijonska Znamkarska Akcija priredi piknik na Slovenski pristavi.

27. — Nevburška društva ADZ prirede »Nevburški dan« piknik na ADZ letovišču v Leroy, Ohio.

28. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

28. — Milwauški misijonski krožek priredi Misijonski piknik na Triglavskem parku.

31. — Lojze Slak ansambel iz Slovenije gostuje na »Starkrajskem festivalu« na E. 185. cesti.

AVGUST

4. — Illinoiska KSKJ Federacija priredi »Illinoiski dan« piknik s sv. mašo ob 11. dop. Piknik bo do 8. zv. pri St. Mary semenišču.

10. in 11. — Romanje Zveze oltarnih društev iz Clevelanda v Lemont.

10. in 11. — Slovenski folklori inštitut priredi Folklorni festival na ADZ letovišču, Leroy, Ohio.

14. — Federacija slovenskih upokojenskih klubov priredi piknik na SNPJ farmi na Heath Rd. v Kirtlandu. Igra Chuck Krivec.

18. — SKD Triglav, Milwaukee, priredi drugi piknik.

24. — Balincarski krožek Slovenske pristave priredi piknik z večerjo na SP.

25. — Belokranjci priredijo piknik na Slovenski pristavi. Igra Tone Klepec orkester.

25. — Slovenski dom v Collinwoodu priredi letni »Povratek domov« veselico.

Od 28. avgusta do 2. septembra bo v Clevelandu in okolici nastopal Lojze Slak ansambel iz Slovenije. Seznam teh nastopov objavljamo ob priliki druge v AD.

SEPTEMBER

8. — St. Clair Rifle klub in Primorski klub priredita piknik na Lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.

13. — Kartna zabava v korist Slovenskega doma za ostarele,

v dvorani pri Mariji Vnebovzeti na Holmes Ave.

14. — Ob praznovanju 25-letnice Frank Sterletove Slovenian Country House nastopa v clevelandskem Music Hall ob 8. uri zvečer Slavko Avsenikov ansambel.

15. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

15. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi kosilo v šolskem avditoriju.

22. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

OKTOBER

5. — Fantje na vasi priredijo koncert v SND na St. Clair Ave. Gostuje oktet Zvon iz Fairfielda. Začetek ob 7. zv. Igra Alpski sekstet.

6. — SKD Triglav, Milwaukee priredi vinsko trgatev.

6. — St. Clair Rifle Club priredi pečenje školjk na Lovski farmi.

19. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

19. — Glasbena Matica poda koncert z večerjo in plesom v SND na St. Clair Ave.

20. — Občni zbor Slovenske pristave.

27. — Slomškov krožek priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 popoldne.

NOVEMBER

2. — Štajerski klub ima martinovanje v dvorani sv. Vida. Igrajo Veseli Slovenci.

8., 9. in 10. — Jesenski festival pri Sv. Vidu.

9. — Belokranjski klub ima martinovanje v SND na St. Clair Ave., ki bo obenem 20-letnica kluba. Igrata orkestra Veseli Slovenci in Tone Klepec

17. — Slovensko-ameriški kulturni svet priredi banket in program na čast Franku J. Lauschetu ob priliki njegovega 90. rojstnega dne, v SND na St. Clair Ave.

30. — Ameriška Dobrodelna Zveza priredi banket ob 75. obletnici ustanovitve, v SND na St. Clair Ave.

DECEMBER

1. — Miklavževanje Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu. Ob 3. uri pop. v šolski dvorani.

8. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

Poročna vabila—

Naša pisarna sprejema naročila za tiskana poročna vabila. Deležni boste 20-odstotnega popusta. Knjige s številnimi vzorci si lahko ogledate v naši pisarni.

Kanadska Domovina

Še o narodni spravi...

(Nadaljevanje s str. 5)

slovenskemu narodu koplje grob.

Pravilno dr. Sušel ocenjuje v svojem članku vzdušje, ki trenutno vlada, ko pravi: »Do narodne sprave v Sloveniji ne bo nikoli prišlo brez temeljite demokratizacije tamkajšnjega političnega sistema. V tem morajo oni, oziroma partija, popustiti, ne pa mi v svobodnem svetu.«

Na koncu svojega članka pa še pravi: »Brez tega razvoja v Sloveniji, oziroma Jugoslaviji, ne bo glede resnične narodne sprave nič. Vsaj temu piscu se tako zdi.«

Popolnoma se strinjam z njegovimi ugotovitvami. Če Stane Dolanc in njegovi somišljeniki nimajo smisla za slovenske narodne potrebe, je to samo nov dokaz, da so se komunisti borili le za oblast in ne za svobodo slovenskega naroda, kakor so to pod krinko OF narodu trobili.

Razveseljivo pa je dejstvo, kakor je tudi dr. Štukelj omenil v svojem govoru, da se doma pojavljajo glasovi, ki zahtevajo zgodovinski obračun o dobi revolucije in nemudoma po njej.

Med temi glasovi je junaški glas Spomenke Hribar, ki je z vso odločnostjo in z izredno notranjo močjo predočila ljudem doma dilemo narodne sprave, ki je zalita s krvjo tisočev nedolžno pomorjenih v Kočevskem Rogu in drugod, ki so kot Slovenci in kot ljudje utrpeli nasilje, ki človeku odvzema njegovo dostojanstvo in njegovo pravico do življenja, podeljeno mu od Stvarnika.

Občudujem njeno vero, katere se morda sama ne zaveda. Občudujem njeno neustrašnost, ki je v danih razmerah izvenredna. Lahko je nam svobodno pisati, ker živimo v svobodnih deželah. Doma to pomeni izgubo službe ali celo ječo. Spomenka Hribar, se zdi, je pripravljena na eno in drugo.

Spoznala je dolgoletno laž, ki se je pričela z OF in se še danes po štiridesetih letih servira slovenskemu narodu. Morda je danes ta dekle ali žena glas vpijočega v puščavi. Slej ali prej pa bo njen glas prevpil vse laži, katere še danes tvezijo komunistični oblastniki doma in jih kot papagaji ponavljajo njihovi sopotniki in somišljeniki med nami v tujini.

Kar me pri vsem moti, je dejstvo, da se slovenska katoliška Cerkev ne upa spregovoriti o slovenski narodni spravi s tako jasno besedo kot se upa Spomenka Hribar. Tudi v tem je tragika naše sedanjosti.

Otmar Mauser

— ODMEVI S PRERIJE —

LETHBRIDGE, Alta. — Južna Alberta, posebno okolica Lethbrida, je znana radi sladkorne industrije. Dolga desetletja je bila sladkorna pesa hudo donosen pridelek. Nas povojne naseljence je privabila v južno Alberto, kamor smo morali po pogodbi na dveletno obvezno delo. Zadnja leta je nad 600 farmerjev posejalo nad 32.000 akrov pese. Letos pa se je zataknilo. Farmerji niso mogli doseči zadovoljivo pogodbo — trdijo, da za izgubo ne bodo delali — in je niso podpisali. Tako letos enostavno niso posejali sladkorne pese. To se jim bo seve denarno občutno poznalo in morda v bodoče celo maščevalo.

Gotovo so na izgubi zlasti farmerji, med njimi je veliko Hrvatov in Hercegovcev, ki so si v zadnjih letih nabavili drage moderne stroje za pesno obdelovanje, ki zdaj stoje neuporabljeni in večina še ne povsem plačani. Farmerji so bili seve prisiljeni posejati druge posevke. Pa mnoge spremlja letos samo smola. Ko še niso posevki zazeleneli, je v južni Alberti divjal hud veter (pomalem smo ga redno navajeni) in enostavno s plodno vrhnjo zemljo odpihal tudi posevke. Nekateri so ponovno posejali razna žita, te pa je v mnogih predelih obiskalo milijone kobilic. Sicer so škropili strupe, nekateri po večkrat, a vseeno niso mogli iznebiti te velike nadloge, ki je tudi lani obiskala tele predele in ponekod povsem uničila žita. Pomanjkanje dežja povzroča suša in v tej se kobilice silno brž množe. Kjer so uspeli zastrupiti kobilice obetajo žita dobro letino, žele in upajo pa na skorajšnjo moč. Vendar tule okoli nas nerado dežuje, če je pa suša predolga, tudi vode za redno namakanje zmanjkuje. Vse nevšečnosti pa plačujemo vsi.

Smo v poletnih počitnicah, pa je doslej turistična sezona menda revna. Naše mestece Lethbridge obhaja letos stoletnico, kakor tudi dva najlepša albertska narodna parka Banff in Waterton. Upajo, da bo velika reklama privabila več gostov, zlasti tujcev, ker je naš dolar po vrednosti le tričetr ameriškega. Tudi domačini

ostajajo radi tega bolj doma, izgleda pa, da tele trde čase vsak obrne dolar dvakrat, preden ga izda.

Tudi vreme doslej ni bilo najbolj vabljivo in nekako prismojeno bi dejal, saj je na prvi poletni dan v severozahodni Alberti, blizu Jasperja, nasulo 26 cm mokrega snega. Vrtove pridno zalivamo, a nam jih veter sproti pridno suši. Vseeno obetajo dobro vrtno letino.

Ob 40. obletnici vetrinjske tragedije...

(Nadaljevanje s str. 5.)

revolucijo, ampak nas vseh, tudi vas mladih.

Ob spominu na 40-letnico pokola slovenskih domobrancev še posebej pozivam mladino, da svoje narodnosti ne zavržete. Mi odhajamo, na vas pa je, če bosta slovenska pesem in beseda v svetu preživela in še naprej dajala upanja našim bratom in sestram doma.

Nocoj, ko so srca mehka in glas drhti ob spominih, prosim vse: Bratje, bodimo v en cilj zagledani, kakor so bili eno naši domobranci! Lahko izbiramo različne poti, toda cilj mora ostati jasen in samo eden. Ne glejmo na stvari, ki nas ločijo, ampak na idejo, ki nas druži! Tudi se ne spustimo speljat na stranpota: kdor stopa v stran — odpada, in kdor išče sebe, kjer bi morali graditi kot en mož — podira.

Bodimo ponosni na naše pomorjene brate in sestre, in verujmo, da bi iz nedolžno prelite krvi vstal boljši svet in resnična svoboda. Za 40-letnico njihove smrti spet strnimo naše vrste in obljubimo, da bomo še naprej zvesto stali na mrtvi straži domovine, dokler ta ne bo svobodna. Tako bomo izpolnili obljube, ki smo jih dali njim, ter dokončali boj, ki so ga oni začeli.

Spet je nekaj mladih slovenskih lethbridgskih deklet kanadskega rodu končalo univerzitetne študije in to: Heda Dimnik, hčerka Ivanke in Toneta Dimnik; Alenka, hčerka Milke in Toneta Dodič; in Amalija, hčerka Ane in Toneta Toplak. Vsem trem tudi naše čestitke, ko stopajo čez šolski prag na lastne življenjske poti. Dve od omenjenih sta tudi nevesti, pa o tem prihodnjici.

Zanimivo je, da so vsi trije očetje Toneti. Je sv. Anton obrajtan patron po celi Sloveniji, ker vse tri družine so doma precej oddaljene. Dimniki so iz okolice Ljubljane, Dodiči s Primorskega in Toplaki s Prekmurja. Bo res, da je sv. Anton menda tudi vseh zaljubljenih patron, zato je njegovo ime med Slovenci hudo razširjeno, saj ima v naši mali srenji tudi 5 Tončk to ime.

Vsem znancem in bralcem vesele počitnice in lepe pozdrave!

Pak

**Kanadski rojaki!
Dopisujte v Ameriško
Domovino!**

Tone Arko:

— PRESOJA —

II.

V »Presoji I.« sem se ustavil predvsem pri avtorjevih (AD, 26. marca 1985) trditvah o Slomšku. Sedaj pa pogledimo, kaj pravi o Baragu.

Takole piše: »Ubogi škof je bil v pogostih sporih s svojimi škofi in proti koncu s svojimi škofijskimi sobraty.« Priznati moram, da sem o teh »sporih« bolj pomanjkljivo poučen. Podal bom pa vsaj nekaj misli.

Spor sam po sebi še ni nobena pregrešnost ali pomanjkljivost. Zato tudi to ne more odtegovati Baragovemu svetništvu. Poznati moramo vzroke spora. Tudi največji svetnik se lahko spre, če čuti, da gre za pravične stvari.

Letos obhajamo Metodovo leto. Tudi Sv. Metod je bil v pogostih in resnih sporih »s svojimi škofi«. Stvar je šla tako daleč, da so ga celo zaprli in to kar za tri leta. Toda tudi aretacija in zapor od strani škofov nista nič zmanjšala svetništva Sv. Metoda; prav nasprotno, še celo povečala. Pravica je bila namreč na strani Sv. Metoda.

Sv. Metoda so celo tožili papežem in se je moral iti zagovarjati v sam Rim. Ti njegovi spori torej niso bili le na neki medosebni ravni, ampak so bili zelo obsežni in je bila vanje zapletena cerkvena hierarhija najvišjih slojev. Kljub temu ga Cerkev smatra za enega največjih svojih svetnikov. Seveda je pri tem tudi nekaj izjem, tudi v Cerkvi sami.

Znano je, da sta celo Sv. Peter in Sv. Pavel včasih prišla navzkriž. Sv. Peter je bil bolj preprost mož in ne posebno izobražen. Bil je bolj konservativen, kljub temu pa dobro podkovan v svoji judovski veri in kulturi. Sv. Pavel je bil bolj svetovljanski. Bil je bolj razgledan in bolj izobražen kot Sv. Peter. Poznal je ne samo judovsko, ampak tudi grško in rimsko kulturo.

Danes bi temu rekli, da je bil bolj napreden, bolj moderen. Zato je tudi hitreje in bolj globoko razumeval Jezusov nauk v vseh njegovih vključitvah kot Sv. Peter. Vsaj v začetku je Sv. Peter tolmačil Učencove misli predvsem na osnovi judovstva, dočim tega pri Sv. Pavlu ni bilo ali pa vsaj veliko manj. To so bile velike razlike in so zlahka in hitro vodile v sporne zapletljave med njima. Kljub temu sta bila oba izredni svetniški veličini in jih

tako še danes smatramo. Spori med njima so bili to, kar v Ameriki rečemo »honest differences«. To njunemu svetništvu ni nič škodilo. Mislim, da isto lahko trdimo tudi o škofu Baragu.

Nadalje pravi avtor: »Ameriški škofje, njegovi nasledniki, so danes dokaj mlačni, da bi se zavzeli za njegovo svetništvo. Brez odločne podpore škofov pa se proces ne more daleč premakniti.« To vsaj v glavnem drži, vendar vzrok temu ni bogvekakšna Baragova pomanjkljivost, na kar avtor očitno kaže, ampak čisto nekaj drugega.

Ne smemo namreč pozabiti, da je bil in je še za ameriške škofo Baraga — tujec. Mislim, da se je p. Fortunat nekje izrazil, da je ob Baragovih Dnevih v septembru 1984 dobil vtis, da smatrajo Amerikanci, vključno ameriški kler, Baragovo svetniško kandidato predvsem za slovensko zadevo. Seveda to ni nič novega, najbrž tudi ne za p. Fortunata. Pokojni baragolog, Jože Gregorich, mi je večkrat pripovedoval o nerazumevanjih, razočaranjih in naravnost nasprotovanjih, na katere je naletel v Marquette, ko se je preselil tja enkrat sredi petdesetih let. Gregorich je upal, da bo imelo njegovo delo o Baragu več uspeha, ako bo blizu krajev Baragovih misijonov in v neposrednem kontaktu z Baragovimi nasledniki. V tem je bil zelo razočaran in zaprepaščen. Bridko se je motil. Po nekaj letih je zaradi tega Marquette zapustil in se zopet naselil bližje Slovincem. Gregorich ni o teh nerazumevanjih ali nasprotovanjih skoraj nič javno povedal. Preveč je spoštoval duhovščino. Tega kompleksa jaz nimam in tudi javno povem, če vidim, da ga tudi kler »lomi«.

Torej, če je Baragova zadeva predvsem slovenski problem, potem bi morala imeti tudi Baragova Zveza (sedež v Marquette) na sebi vsaj nekaj slovenskega lica. Tega pa absolutno ni.

Pred več leti sem kot član Baragove Zveze na nekem zborovanju v Chicagu predlagal, naj bi tistim slovenskim članom, ki bi si to želeli in plačali, Baraga Bulletinu (izhaja v Marquette) dodal kratek slovenski izveček vsebine. O predlogu je bila kratka debata. Predlog je naletel na precej opozicije in sicer ne od kakšnih

zagrizenih Anglosaksoncev, ampak od — Slovincem, povojnih beguncev, celo duhovnikov.

Stvar je šla celo tako daleč, da predlog ni bil nikdar dan na glasovanje, ampak je bil enostavno odstranjen. To je seveda grobo kršenje članskih pravic. Vsak član ima pravico, da stavi predlog, o katerem pa mora nato odbor izvesti javno glasovanje. Seveda bi se bil takrat lahko pritožil zaradi tega kršenja na glavni odbor Baragove Zveze v Marquette, toda tega nisem storil. Pač pa sem iz Baragove Zveze — izstopil.

O tem incidentu sem pred leti v AD že nekaj napisal. Pozneje so me nekateri odborniki vabili nazaj in se izgovarjali, da predloga niso razumeli. Obljubil sem ponovno sodelovanje, pod pogojem, da se moj predlog da najprej na glasovanje na naslednjem zborovanju. Toda tedanji odbor in vsi poznejši odbori tega predloga niso nikdar dali na glasovanje. Zato vse od takrat nisem več član Baragove Zveze.

Zakaj je bil predlog odstranjen? Najbrž zato, ker nekateri »gospodje« in »dame« niso hoteli sramote, da bi morali javno glasovati proti Slovincem.

Pokojni J. Gregorich je ostal v debati o tem predlogu nevtralen. Moramo pa njegovo zadržanje razumeti. Kljub vsem nasprotovanjem v Marquette, je bil on še vedno prepričan, da morajo predvsem Amerikanci pospeševati Baragovo zadevo. Za časa njegovega aktivnega poseganja v Baragovo zadevo je Baragova Zveza imela okrog 12.000 članov, večina teh Amerikancev. Danes je pa članstvo zdrknilo na borih 3.000, večina teh Slovincem kljub temu, da je Baragova Zveza danes bolj formalno organizirana kot pa v prejšnjih letih.

Tako zgoraj navedeno zadržanje nekaterih Slovincem, Baragovih rojakov — in to celo članov Baragove Zveze — pa, mislim, bolj škoduje Baragovi kandidaturi kot pa mlačnost nekaterih Amerikancev. To bije naravnost v obraz glavni Baragovi dejavnosti, da je namreč vsakemu ljudstvu, po zgledu svetih bratov Cirila in Metoda, posredoval božjo besedo v njihovem jeziku in v okviru njihove kulture.

Indijancem je pridigal, spovedoval in jih učil v njihovem domačem jeziku kljub temu, da je že takrat angleščina prevladovala. Slovincem je pisal slovenske knjige, Nemcem je pisal in pridigal v nemščini itd. Torej, se niti Slovinci niso od Barage bogve kaj naučili, celo slovenski duhovniki ne. Kako naj bi potem kaj podobnega pričakovali od — tujcev.

Niti Slovinci ne cenimo Baragovih vrlin. Pri tujcih, ki ga še manj poznajo, to zlahka

NA SLOVENSKE PRISTAVI

V četrtek, 4. julija, je Slovenski športni klub organiziral odbojgarsko tekmo na Slovenski pristavi. Kot vidite iz slik, je bila tekma živahna. (Sliki: Anton Lavrisha)

pripelje v mlačnost ali, bolje, v apatijo oziroma ravnodušnost. Tisti pa, ki ga dobro poznajo, i Amerikanci i Slovenci, so skoraj vsi navdušeni za njegovo svetniško kandidato.

Druge pripombe

Ko že govorimo o sorodnih problemih, bom podal še nekaj misli in pripomb. V »Presoji I« sem obravnaval avtorjev očitke Slomšku o šovinizmu in tudi trditev, da nekaterim cerkvenim krogom narodnostno poudarjanje ni všeč.

Brez dvoma ne bo nobena slovenska (ali pa tudi kake druge narodnosti) na tem področju nikdar zadovoljila vseh krogov, tudi cerkvenih, vsaj stoodstotno ne. Mislim pa, da to niti ni potrebno.

Dočim se Slovenci vedno tresemo, da nam ne bi kdo očital poudarjanja slovenstva, se mnoge druge narodnosti za podobne očitke (in ne samo Italijani) ne zmenijo ali pa se nanje celo poživljajo.

Najbolj konkreten primer najdemo ravno med Hrvati. Hrvati (in tudi hrvaški duhovniki) porabijo vsako priliko, da hrvatstvo poudarjajo in afirmirajo, celo v cerkvi sami. Zgleda, da jim to njihovo narodnostno poudarjanje prav nič ne škodi. Najbrž bo ravno obratno. Hrvatje imajo že dva svetnika, mi Slovenci pa še vedno čakamo na našega svetniškega »kralja Matjaža«.

V Chicagu in okolici živi okoli 30.000 Hrvatov, predvsem tistih, ki so zapuščali domovino šele po letu 1950. Večina teh je torej že živela vsaj nekaj let pod »svobodo«. Kljub hudemu pritisku so ti ljudje ostali zelo zavedni Hrvati. Mlajši slovenski rod, ki je pa bil vzgojen vsaj delno že pod »svobodo«, pa vidimo, da ima zelo malo ali pa nič slovenske zavesti.

V Chicagu imajo ti Hrvatje štiri župnije. Doslej sem imel priliko obiskati samo tri njihove farne cerkve, a tudi četrto bom ob priliki videl. V vseh treh cerkvah, ki sem jih že obiskal, sem bil neprimerno presenečen. V vsaki je namreč na častnem mestu razobešena hrvaška zastava — seveda brez zvezde »svobode« s hrvaškim grbom, rdečo-belo šahovnico, s hrvaškim narodnim simbolom.

Mnogi Slovenci, vem, bodo temu rekli šovinizem. Mogoče. Toda, kot sem že trdil, oni imajo že dva svoja rojaka na oltarju, nekateri od nas pa še vedno dvomimo, ali sta naša kandidata na oltar sploh kvalificirana. Mislim, da bi se od Hrvatov na tem področju lahko marsikaj naučili. Odprijmo oči in ušesa!

Bil sem že v mnogih slovenskih cerkvah po ZDA in delno tudi v Kanadi, a nisem še v nobeni cerkvi videl razobešeno slovensko zastavo. Kako to?

Med Hrvati so ravno duhovniki glavni nosilci hrvaške narodne zavednosti. Prav živo se še spominjam, ko sem bil pred leti v čičaškem Museum of Science and Industry in sicer na hrvaški božični prireditvi. (Vsako leto pred božičem imajo razne narodnosti Chicaga v tem muzeju svoj program, v katerem na kratko pokažejo in opišejo svoje božične navade in običaje. Tudi Slovenci sodelujejo v teh predstavah. /O slovenskem sodelovanju poročamo vsako leto v AD. op. ur./) Ob zaključku programa so po večini Hrvati vstali in začeli navduše-

(dalje na str. 8)

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

**Rojaki! Priporočajte
Ameriško Domovino
svojim slovenskim
prijateljem in znancem!**

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

Koliko uboštvo sili k piratstvu na rekah ob dolnjem teku reke Gangesa, katerega sem že omenil, je težko reči. Pirati te vrste se imenujejo »dakoiti«. Vodilni med njimi so pristaši boginje Kali, ki jim nudi vražarsko in tudi versko zaslombo za poboje, rope in požige.

Dakoiti še stoletja ogrožajo prebivalstvo teh samotnih in težko dostopnih krajev in njih zatočišče je neobljudena džungla, iz katere se z brzimi ladjami približajo in vdirajo v obrežne vasi in trge. Napadajo v nočnih urah in gorje ladji, zasačeni na reki ob takih izpadih.

Že angleški kolonialisti so uvedli posebno rečno policijo, ki pa ni mogla nikoli uspešno iztrebiti piratov, katerih izredno brze ladje koj po zlodejstvih odplujejo v skrite kanale Sunderbana. Le z izdajo in zvijačo je policija med mojim bivanjem uspelo ujeti dve skupini dakoitov. Ena je štela štirideset tolovajev, katerih večina je bila obsojena na smrt na vešalih.

Bengalci so mirni, nadvse gostoljubni ljudje. Imajo smisel za poezijo, pesem, glasbo ter umetnost. Rekel bi, da so bolj duhoviti in globoko misleči kot zahodni Pakistanci. Niso pa dovolj podjetni v trgovstvu in modernem žitju. Mogoče je vlažna tropična klima vzrok njih nežne telesne narave in pomanjkanja fizične sile in odpornosti.

Pri težkem delu se po vztrajnosti ne bi dali primerjati s Pakistanci z zahoda, ki so višje, močnejše rasti. Ti, Punjabci in korenjaški Patani, so ob času mojega bivanja v Daki sestavljali armado za Vzhodni Pakistan. Bengalci so bili videti kot pritlikavci v primeri s temi vojaki povsem drugega plemenskega izvora.

Tiha in ponižna narava Ben-

galcev pa ni dosledna. Ko ljudski gnev vzplamti in se mase ljudi razsrdijo iz upravičenih ali propagandno namišljenih razlogov, niso njih dejanja nič manj krvoločna kot pri zahodnih Pakistancih.

1954, leto dni, predno sem dospel v Dako, je prišlo do pokola med delavci za izdelovanje blaga iz konoplje. Umorjenih je bilo 450 mož. O strahovitem dogodku mi je pripovedoval načelnik policije Rahman, ki je vse opazoval iz stolpa, a morije ni mogel preprečiti.

Delavstvo sta tvorili dve skupini, domači in ubežniki iz Indije, vsi iste mohamedanske vere. Prve je podžigala mržnja do drugih, češ da jim kvarijo zaposlitev in zaslužek. Napadli so jih z noži med uro za kosilo; pokol je trajal dve uri, ne da bi majhno število policajev moglo poseči vmes. Ubiti so bili samo priseljenci, ki zla niso pričakovali in niso imeli nožev.

Tisočera drhal je v tednu leta 1956, ko se je izvršil napad Angležev in Francozov na Kairo, iz sočustvovanja do mohamedanskega Egipta naskočila angleško knjižnico v Daki. Policija tega ni mogla preprečiti: najbogatejše središče knjig in učnih predmetov v Daki so do tal požgali. Prišlo bi bilo do ubojev, kot se v Daki pri takih izbruhih navadno zgodi, toda policiji se je posrečilo začasno rešiti angleško in domače osebje knjižnice.

Teden po nekem krvavem dogodku v selu poleg trga Sunamganž ob severni meji sem bil prisoten pri preiskavi. Umorjenih je bilo sedem neoboroženih policajev. Prišli so bili v kraj preiskovat neke neredne. Razkačeni vaščani so jih napadli, vse ubili s koli in kamenjem.

Takih primerov podivjanja

navadno miroljubnih in pobožnih vaščanov vlada ni kaznovala. Pripetili so se redko, ne pričakovano kot izbruh; kaznovanje bi povzročilo nadaljnje večje nesreče.

Pri raziskovanju umorov ali smrtnih nesreč po deželi je imela policija čudne pomočnike — ujede. Te grde ptice v velikosti purana, z dolgim vratom in nelepim perjem, se preživljajo z mrhovino. Policija in vaški stražarji opazujejo jate, ki se družijo in cele ure krožijo nad mrtvim plenom ter tako vodijo do žrtve, ki je lahko poginula žival ali pa mrtvec.

Nada je rekla, da so ujede sanitejci ali zdravstveni oddelek mesta Dake; to je bilo rečeno po pravici, ko sva imela priložnost opazovati njih obnašanje okoli plena. Ob robu močvirja je nedaleč od naše hiše cel dan ležala mrtva krava. Drugi dan je visoko nad njo več ur krožila jata ne manj kot štiridesetih ujed.

Mogoče se zdi tako opisovanje ogabno, a vendar je zanimivo. V hipu se je nelepa perjad spustila na breg z mrhovino. Ujede so se postavile v vrsto, vse v isti razdalji kakšnih dvajset čevljev od plena, in čakale.

Iz vrste je skočila največja, očividno vodeči »petelin«, se zagnala h glavi in začela kljuvati oči; medtem je vrsta čakala. Ko je vodnik oči použil, je skočila na truplo vsa jata, krčevito kavsala in pulila s toliko naglico, da je v desetih minutah ostal gol okostnjak. Kmet je istega dne odnesel kosti.

Podoben primer se je pripetil prav v sredini modernejšega dela mesta poleg razkošnega hotela Šahbag. V kanalu ob cesti je dva dni ležal mrtev prašič. Mestni zdravstveni oddelek mrhovine ni odstranil, čeprav je zoprni duh že napolnil vse sobe velikega hotela. Vse je iztrebila jata ujed, ki se je smelo usedlo na bregu kanala poleg prometne ulice in po svojem nagonskem »obredu« pospravila smrad.

Z moralnega stališča se Bengalci odlikujejo kot zmerni in dostojni. Družinske razmere jim krepí vera. Čeprav se zakoni sklepajo bolj na podlagi dogovorov med starši, ko so sinovi in hčere še v detinjstvu ali celo prej, nisem nikjer slišal o razporoki parov istega rodu in vere.

Poznana sta mi bila samo dva primera, ko je bil mož bengalski mohamedanec, žena pa Kitajka ali Evropejka. Zakon jim je namreč svet, mož v njem gospodar, žena ali žene pa so podložne družice. Tako je pri meščanih, med izobraženci in pri kmečkem ljudstvu.

Da je žena hudobna nasproti možu, se redko pripeti. Nekdaj mi je načelnik policije za okraj Faridpur potožil, da sta ga ženi pretepli. Dober oficir vzlic svoji neznatni suhljati postavi, je bil proti ženama malone pritlikavec, a še hujše, neodločen, mevžast.

(nadaljevanje prihodnji tork)

— PRESOJA —

(nadaljevanje s 7. str.)

no ploskati hrvaškemu zastopstvu na odru.

Kar bi rad poudaril, je to, da je bil najbolj glasen med njimi (najbolj je vpil »Živjela Nezavisna Država Hrvatska!« in »Živjeli Hrvati!«) prav neki duhovnik. Pozneje sem zvedel, da je župnik pri hrvaški fari Sv. Hieronima na 28. ulici in Princeton Ave., blizu »Chinatown«.

Predstavil sem se mu. Pozneje me je povabil na kosilo v župnišče. Prišel sem, toda med pogovorom sva bolj malo jedla, ampak srkala hruškovce. Po sva se poslovila, bilo je ravno par dni pred božičem, sem skušal v precej polomljeni hrvaščini voščiti vesel Božič njemu in vsem zavednim Hrvatom. Odgovoril je: »Hvala! I svima Slovencima, Sretan Božič!«

Koliko slovenskih duhovnikov bi bilo pripravljeno vpiti, in to javno: »Živela Neodvisna Slovenija!«? Pred leti se je v Lemontu pri slovenskih frančiškanih mudil neki duhovnik iz Slovenije. Javno je govoril, da je ponosen, da je Jugoslovčan, torej, ne Slovenec. Kaj takega bi ne izustil nikdar noben hrvaški duhovnik, menda niti ne v Hrvatski sami, kljub temu, da so tam pod stalnim pritiskom »nepoudarjanja« hrvatskega. Kaznovani so zelo strogo tudi za najmanjši vzrok od strani režima, ki jih vedno zmerja kot separatiste, šoviniste, nacionaliste in sovražnike »bratstva in edinstva«. Seveda ima to zadržanje režima prav nasproten učinek: hrvaško zavednost še bolj podvžiga.

Celo papež Janez Pavel II. sam porabi vsako važnejšo priliko, da pozdravlja »svoje Hrvate«, pa najsibo to v Kanadi, ZDA, ali pa v samem Rimu. Za Slovence, ki se menda bojimo biti »šovinisti«, pa največkrat niti ne ve. To je pa naša krivda in ne papeževa.

No, še en vic — naj mi »Tone« oprosti! — in zaključna misel, pa bo dovolj za to-

krat.

Lucifer in njegovi sodelavci so napovedali ogled pekla. Povabili so vse, ki bi si pekel radi ogledali.

Ko so obiskovalci pekla prišli v prvo dvorano, so videli velike kotle, v katerih so se trpinčile grešne duše. Okrog kotlov pa so z dolgimi vilami stali hudiči in porinili nazaj vsako dušo, ki je hotela izlesti iz kotla. Tudi v drugi dvorani so bili obiskovalci deležni istega prizora. Zopet kotli obkoljeni s hudiči.

Obiskovalci so pa hitro opazili spremembo v tretji dvorani. Zopet so videli velik kotel poln duš, vendar ni bilo okrog kotla niti enega hudiča. Povprašali so peklenskega vodiča, zakaj ni okrog tega kotla nič hudičev in, če se ne boje, da bi duše pobegnile iz nezastraženega kotla.

Vodič pa je mirno odgovoril: »Nič se ne bojte. V tem kotlu so Slovenci, pa drug drugega notri tlačijo.«

Kako resnično, a obenem tudi tragično?

Zdi se mi, da smo Slovenci svoji lastni sovražniki. Če bomo sami sebe poniževali in sami sebi pljuvali v svojo skledo, bomo tudi težko našli koga drugega, ki bi nas poveljeval.

(Se bo nadaljevalo)

Vedno več starih ljudi

Washington, D.C. — V Floridi je bilo ponavadi največ starih ljudi, ker je bilo pač tam zatočišče upokoencev, ki so v Floridi želeli uživati svoja stara leta v miru in na toplem. Po statistiki Census Bureau-a je v Floridi 17.6% ljudi, ki so stari nad 65 let. V zadnjih letih pa je odstotek nad 65 let starih ljudi kar začel naglo naraščati tudi v drugih državah kot Oregon, Michigan in Nevada. Več kot za en odstotek je število starih ljudi naraslo tudi v državah Ohio, Pennsilvanija in Connecticut.

— NAROČILNICA —

Želim postati naročnik časopisa »Ameriška Domovina«

Združene države:

_____ Za eno leto — \$33.00.
_____ Za pol leta — \$18.00.
_____ Za tri mesece — 15.00.

Kanada:

_____ Za eno leto — \$42.00.
_____ Za pol leta — \$27.00.
_____ Za tri mesece — \$17.00.

Petkova izdaja:

_____ \$18.00 na leto v ZDA.
_____ \$22.00 na leto v Kanadi.

Dežele izven ZDA in Kanade:

_____ \$45 (leto) _____ \$25 za petkovo (leto)

IME _____

NASLOV _____

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO!

**Za zanesljivost in stvarnost cen
pri "kupovanju" ali prodaji
Vašega rabljenega avtomobila
se Vam priporoča
slovenski rojak**

Frank Tominc lastnik

CITY MOTORS

5413 St. Clair Ave.

tel. 881-2388